

REFORMĂ versus HAOS

În călătoriile pe care le veți face în loji sau Mari Loji veți întâlni obiceiuri, reguli sau nereguli legate de viața masonică care cred că ar trebui discutate spre înțelegerea fraților. Cine sunt eu să ofer explicații? Un umil frate cu un dram de experiență masonică.

Frații, în general, au uitat că există o demarcație între ceea ce a însemnat în trecut masoneria de breaslă, cea de la începutul timpurilor schimbării și francmasoneria așa cum o cunoaștem noi astăzi. În plus există elementul de libertate afirmat chiar de sistemul de șlefuire pe care îl aduce Ordinul Masonic, confundat de cele mai multe ori prin lipsa aplicării regulei cu libertinajul. Un alt element specific Ordinului este creșterea în grad care implică factori de natură spirituală ce țin de persoană și intenția acesteia de a se eleva, denumit simbolic „spor de salariu”. Masoneria versus francmasoneria, ar zice unii, chiar antipodale. Cine mai face diferența? În fond majoritatea se referă la frăție noastră ca fiind Ordin Masonic!

În trecut, sistemul din care facem parte se numea masonerie fiind înrădăcinat în vechile bresle de zidari, care ulterior și-au asumat primirea unor colaboratori începând să discute pe teme spirituale și științifice despre construcțiile pe care le edificau. Cum nimic nu se transformă instantaneu această transmutare a unui sistem de natură științifico-materială într-un sistem de natură spirituală a durat o felie de timp. Fără să cuantificăm acest timp sau

să aducem argumente de natură istorică încercăm doar să facem trimitere la această tranziție în care libertatea nu exista nici din punct de vedere doctrinar, întrucât vorbeam de o masonerie catolică, nici spiritual, nici material și cu atât mai puțin ca atitudine sau comportament.

Este de marcat perioada 1717-1723, nu atât din punct de vedere al transformării organizatorice a masoneriei mondiale cât din punct de vedere al asumării libertății. Sigur că momentul la care fac trimitere este un moment cheie pentru masonerie din punctul de vedere al reformei aduse de constituția lui Anderson, moment care marchează transformarea sistemului de tipul breslei în libera masonerie sau francmasonerie astfel cum este cunoscută astăzi, chestiune care a implicat inclusiv desprinderea francmasoneriei de catolicism, ruperea ei de dogmă, asumarea unui număr de libertăți, cerința ca profanii ce acced templului să fie frați liberi și de bune moravuri, precum și o asumare a unei schimbări ce evident nu s-a întâmplat brusc ci a parcurs așa cum spuneam o felie de timp. Marea parte a schimbărilor le-au adus scoțienii. Aceștia ori nu au crezut de bună cuviință să marcheze schimbarea în chip oficial, ori le-a fost furat momentul schimbării de către britanici, care și-au asumat demersul ca și cum ar fi construcția lor. Astfel, în chip total iregular raportat la acel moment, câțiva frați, după ce trag un chef zdravăn într-o crâșmă londoneză, hotărăsc transformarea întregului sistem prin impunerea noii constituții, construind astfel o lojă care în scurt timp, chiar foarte scurt, se transformă într-o Mare Lojă. Această Mare Lojă londoneză după o altă felie de timp la fel de scurtă se transformă în U:.G:.L:.E:., care, prin propria voință își impune statutul de Mare Lojă mamă a lumii, singura aptă de a transmite recunoașterea așa cum

dumnealor afirmă. E de cântărit ce ar însemna azi un astfel de demers revoluționar în lumea masonică. Spun acestea doar pentru a puncta că în nici un caz nu trebuie să ne fie teamă de schimbare.

În trecut recunoașterea venea prin transmiterea francizei respectiv a constituției și crearea unei noi instituții după chipul și asemănarea celei dintâi cu noile percepte sub titula nouă de francmasonerie. Cred că până aici este de ajuns cu poveștile isroriei, întrucât nu aceasta este rațiunea pt care am făcut această planșă.

Libertatea dobândită nu este un slogan afirmat, ci este ceea ce trebuie să-și asume profanul în pragul intrării și ulterior neofitul din toate punctele de vedere: liber de doctrine religioase, liber de doctrine filosofice, liber de doctrine politice și astfel liber din punct de vedere spiritual și intelectual, liber financiar (înțelegând prin aceasta că are posibilitatea de a face față cheltuielilor acestei apartenențe), liber din punct de vedere familial (înțelegând prin aceasta că partenera de viață are cunoștință despre apartenența sa, că nu are nimic împotriva acesteia din punctul de vedere al cheltuielilor materiale, al libertății spirituale și al timpului alocat). Din acest punct de vedere enumerarea libertăților poate continua la infinit întrucât cred că putem vorbi de acea diferențiere funciară între freedom și free will. Toate acestea converg însă către ideea de liberate spirituală, nicidecum intelectuală, de aceea nu înțeleptirea profită individului, chiar dacă ea participă șlefuirii spirituale, ci elevarea spirituală însăși. Înțeleptirea pur intelectuală se lovește de aceeași barieră de care vorbeam în trecut a libertății îngrădite și supravegheate specifice societății de tip big brother. Fraților..., am încheiat pentru moment și cu libertatea.

Unii dintre voi ați văzut și ați cunoscut nereguli, alții le veți vedea în parcursul vostru francmasonic în ceea ce privește sporul de salariu și chiar în ceea ce privește tendința de inițiere în bloc uneori. În fond, cine hotărăște care este vechimea minimă și care este compromisul? Dacă ne întoarcem în timp, lojile scoțiene din perioada sistemului masonic înaintea evenimentelor londoneze se bazau pe vechile reguli (old charges) multiple în lume însă unanime în privința vechimii bazate pe regula simbolică, 3 ani la ucenic, 5 ani la calfă și 7 ani la maestru. Despre simbolul acestora sunt convins că vă va vorbi Fr.: H. F. cu mai multă aplicație. În ce măsură putea fi translatat acest sistem în noul sistem al masoneriei speculative, las pe fiecare frate să-și dea cu părerea de pereți. Cert este că în vechime ucenicul era tânăr, uneori începând de la frageda vârstă de 14 - 16 ani. Atunci, 3 cu 5 și cu 7 părea un timp firesc al perfecționării și în plus, al acumulării experienței, extrem de importantă și în francmasoneria speculativă. În timpul ce s-a scurs de la apariția francmasoneriei așa cum o cunoaștem astăzi și până în prezent, statistic vorbind mulțimea primită este marcată undeva între vârsta de 35 și 45 ani. Prin urmare dacă la această vârstă le adunăm pe cele trei mai rămân câțiva ani și ne întâlnim la Orientul Etern în lumea celor drepti. Să nu înțelegeți că judec acestea în bine sau în rău, constat doar din punctul de vedere al constituției lui Anderson și citez: *orice avansare în frăția masonică se bazează pe meritul personal și străduința fiecăruia astfel încât Marele Arhitect să fie bine servit în condițiile în care frații nu se vor face de rușine cu cunoștințele lor și nici Arta Regală nu va fi desconsiderată. De aceea, nici un venerabil sau un demniatar nu este ales de către maeștrii decât după meritele personale și nu*

după serenitate. Candidații ar trebui să știe fără doar și poate, că nici un maestru nu va propune sporul de salariu pentru un ucenic sau o calfă dacă acesta nu a lucrat suficient timp cu el, însușindu-și cu asiduitate învățămintele gradului în care a fost admis prin ritual. Prin urmare observăm din textul mai sus expus că Anderson a scos termenele iar sporul de salariu se bazează pe *“meritul personal și străduința fiecăruia”*. Totuși este de observat că Marile Loji din țară, circa 12 la număr, și va spun cu tărie că am parcurs constituțiile lor și am chestionat pe Marii lor Maeștrii, au termene stabilite de 3 luni, 6 luni, 1 an, 1 an și 2 luni, 1 an și 6 luni, fiecare după cum a crezut de cuviință. Cu toate acestea, termenele nu sunt respectate nici de Marile Loji care și-au asumat constituțional această regulă. Cunoaștem că derogarea de la regulă se face prin dispensa Marelui Maestru și nu a Maestrului Venerabil. Și în acest caz însă, dispensele Marilor Loji sunt date de venerabili, invocând independența lojei. Falsă problemă! În nici un caz independența nu înseamnă încălcarea constituției sau a principiilor cutumiare! Altfel, haos!

Grav sau nu? Avem libertatea de a trage propria concluzie! Riscul constă în imposibilitatea unei loji de a asimila, de a crea acea unitate în diversitate cu un veșnic profan alături. E chiar mai grav, profanul-maestru, de cele mai multe ori e pierdut pe vecie. Compromisul e necesar în cazul unei loji juste, din 5 maeștrii care are nevoie de încă 2 pentru a fi justă și perfectă. Riscul compromisului se extinde la Marea Lojă, când numărul maeștrilor e depășit de numărul ucenicilor-înmaiestriți peste noapte. Astfel la următoarele alegeri este gloata cea care votează pe Marele Maestru. Rezultatul este masoneria de carton. Forța numărului e doar aparență anostă, această organizație e capabilă în fiecare

secundă sa se autodistrugă. Dar...e irelevant, licența de carton e deja ocupata de o altă mare loja.

Am zis!

F.:R.: Radu Calin Hirza

azi 12.04.6019 A.:L.: